Die gedig as 'n vreemdeling se graf

Die gedig as 'n vreemdeling se graf

I
Wonder of dié dag my iets gaan leer
van jou skielike afsterwe,
jy wat nog nie eens gedagte of gedigte
was nie. Brand elke nag
die maan met jou lyf wanneer jy kaal
onder grond vrugbaar
weer deel word van die aarde. Proe
elke wurm sag deur jou
lyf. Ag, om te ontsnap uit die woorde
wanneer ek nie eens
weet wie of wat jy is nie, jy vir wie ek
skryf, ses voet onder?

II
Geen mens het jou weer gesien
nadat ek jou in die gedig
begrawe het nie. Aan die kis van
woorde hoor ek jou krap,
proe aan wurms in jou mond, hulle
wat hap na hap
die vrekte vier. Vraatsugtig byt jy
nog aan grond asof
jy nooit genoeg daarvan sal kry nie.
Eendag op 'n reëndag
sal ek met geen vermoede van
ontmoeting op jou graf trap en ril.

III
Wanneer al die slaap van "vir
ewig" verbygaan, sal
ek en jy – daar onder – die
sjampanjebottels uit die kaste
van die ewigheid haal en drink op
dit wat ons nooit geken
het nie. Ons sal mekaar vier en
dink: As ons net vroeër
in hierdie vreemde
liggaamloosheid was,
sou ons -aan- geloop het soos
verliefdes hand-aan-hand.

IV
In jou geraamte-arm se kuil hou ek
my skuil; die
benerigheid van vergaan is
aanvanklik hard, maar sagter
soos die jare kom en gaan. Die warm
water filtreer
deur muwwe grond. Wat sal die
mense sê as hulle ons
saam daar onder in die kis langs
mekaar sien lê? "Is 'n kis nie
'n baie private ding nie?" Ag, om
ewighede aan jou te ruik!

V
Die eerste keer binne 'n donker
kelder onthou ek goed.
Daarna wou ek nooit weer na die
kelder teruggaan nie.
Die eerste keer het ek kennis
gemaak met die donker. Ek het
nooit
weer teruggegaan nie. Ek droom
meestal dat ek nie wil doodgaan
nie.
Die kis klap toe en ek haal nog
asem. Ek krap met pen teen die kis
se klap. Jare later vind julle die
gedig: Jul 't van my vergeet.

Die gedig as 'n vreemdeling se graf I Ek wonder of dié dag my iets gaan leer van jou skielike afsterwe, jy wat nog nie eens gedagte of gedigte was nie. Jy brand elke nag die maan met jou lyf wanneer jy kaal onder vrugbare grond weer deel word van die aarde. Jy proe elke wurm sag deur jou lyf. Ag, hoe kan ek ontsnap uit die woorde wanneer ek nie eens weet wie of wat jy is nie, jy vir wie ek skryf, ses voet onder? II Geen mens het jou weer gesien nadat ek jou in die gedig begrawe het nie. Aan die kis van woorde hoor ek jou krap, proe aan wurms in jou mond soos die wurms hap na hap die vrekte vier. Vraatsugtig byt jy nog aan grond asof jy nooit genoeg daarvan sal kry nie. Eendag op 'n reëndag sal ek met geen vermoede van ontmoeting op jou graf trap en ril. III Wanneer al die slaap van "vir ewig" verbygaan, sal ek en jy – daar onder – die sjampanjebottels uit die kaste van die ewigheid haal en drink op dit wat ons nooit geken het nie. Ons sal mekaar vier en dink: As ons net vroeër in hierdie vreemde vorm van beyond body was, sou ons -aan- geloop het soos verliefdes hand-aan-hand. IV Ek hou my skuil in jou geraamte-arm se kuil; die benerigheid van vergaan is aanvanklik hard, maar raak al sagter soos die jare kom en gaan. Die warm water filtreer deur muwwe grond. Wat sal die mense sê as hulle ons saam daar onder in die kis langs mekaar sien lê? "Is 'n kis nie 'n baie private ding nie?" Ag, om ewighede aan jou te ruik! V Ek onthou die eerste keer toe ek binne 'n donker kelder gestaan het. Daarna wou ek nooit weer teruggaan na die kelder nie. Die eerste keer het ek kennis gemaak met die donker. Ek het nooit weer teruggegaan nie. Ek droom meestal dat ek nie wil doodgaan nie. Die kis klap toe en ek haal nog asem. Ek krap met pen teen die kis se klap. Jare later vind julle die gedig: Jul 't van my vergeet. VI Ag, hoe goed om eindelijk te ontmoet. Jy het ook asemgehaal soos duisende ander. Ook gestink en eindelijk opgehou met stink. Jy het lank in die grond baljaar. Gespeel in 'n sandput – kastele gebou. Nou klim jy agter my in soos wanneer ons saam sou bad. Onthou jy? Maar jy kan nie onthou nie. Ek het jou nooit ontmoet nie. Ek het jou verbeel; ek het elkeen van julle verbeel en die woorde het reeds ontbind.

Bron: Hierdie afdruk word gebruik met toestemming van die Noordwes-Universiteit (Potchefstroomkampus), Suid-Afrika

Author: Wyn Roux¹

Affiliation: ¹Department of Afrikaans & Theory of literature, University of South Africa, South Africa

Email: rouxap@unisa.ac.za

Postal address: Private Bag X05, Noordbrug 2522, South Africa

Dates: Received: 15 Sept. 2011; Accepted: 06 Jan. 2012; Published: 13 Nov. 2012

How to cite this article: Roux, W., 2012, 'Die gedig as 'n vreemdeling se graf', *Literator* 33(1), Art. #397, 1 page. <http://dx.doi.org/10.4102/lit.v33i1.397>

Note: Hierdie bydrae is uit die kunstenaarsboek *Die gedig as 'n vreemdeling se graf*, geskryf deur Wyn Roux (2010), www.bookboek.co.za

Copyright: © 2012. The Authors. Licensee: AOSIS OpenJournals. This work is licensed under the Creative Commons Attribution License.